

Buse Kılıçkaya (Pembe Hayat LGBTT Dayanışma Derneği)

Haziran ayının son haftası tüm dünyada lezbiyen, gey, biseksüel ve trans bireylerin cinsel yönelim ve cinsiyet kimliklerinden utanç değil, aksine onur duyduklarını hatırlatmak için Onur Haftası olarak kutlanıyor. Lambda İstanbul'un öncülüğünde Türkiye'deki tüm LGBTT örgütleri tarafından düzenlenen ve 21-28 Haziran tarihleri arasında İstanbul'da gerçekleşen Onur Haftası'nda paneller, film gösterimleri, atölye çalışmaları, partiler ve önemlisi geleneksel kitlesel Onur Yürüyüşü var (ayrıntılı bilgi için: <http://prideistanbul.org>).

Biz de Onur Haftası vesilesiyle bu sayımızı eşcinsel haklarına ayırdık ve Pembe Hayat'ın aktif temsilcilerinden Buse Kılıçkaya ile söyleştik. Kılıçkaya, ilk olarak 17 yaşındayken bir eşcinsel hakları örgütlenmesi olan Kaos GL'yle (Kaos Gey ve Lezbiyen Kültürel Araştırmalar ve Dayanışma Derneği) tanışır. Heteroseksüel olmayan her birey gibi cinsiyet kimliği nedeniyle hem ailede hem toplumda sıkıntı yaşayan

Kılıçkaya, eniştesinin yardımıyla tanıştığı bu örgütlenme sayesinde cinsiyet kimliğine dair yeni fikirler edinmeye, bedenini ve kendini tanımlamaya başlar. Uzun bir süre bir siyasi partide, sonrasında da Kaos GL Derneği'nde çalışmalar yapan Buse Kılıçkaya, son yıllarda trans bireylerin yaşadığı şiddet olaylarının artmasıyla birlikte 2006 yılında kurulan Pembe Hayat Lezbiyen, Gey, Biseksüel, Travesti ve Transseksüel Dayanışma Derneği'nin kuruluş sürecinde yer alır. Kılıçkaya halen Kaos GL Derneği'nde insan hakları ve ayrımcılık, Pembe Hayat Derneği'nde ise HIV/AIDS üzerine profesyonel olarak çalışıyor.

Pembe Hayat Türkiye'de LGBTT hakları mücadelesine ne kattı?

Pembe Hayat şu anda Ankara'da örgütleniyor gibi görünse de Türkiye'nin dört bir yanıla bağlantı içerisinde. İstanbul'da, Diyarbakır'da, İzmir'de TT (travesti, transseksüel) bireylerle ilgili bir sorun olduğunda ilk olarak Pembe Hayat'la bağlantıya geçiliyor. Bu bizim işimizi ne kadar doğru yaptığımızın bir göstergesi, önemli bir boşluğu doldurduğumuz açık. Ankara'da ise biz kendimizi sokak örgütlenmesi olarak tanımlıyoruz.

Sokaktan geliyoruz ve her daim sokaktayız, sokağın sorunlarını iyi kavrayabiliyoruz ve tam göbeğindeyiz. Olaylara 24 saat içinde tepki verebilen bir örgütüz. LGBTT mücadelesi bilinse de trans bireylerin sorunlarına çözüm olmaya çalışan bir örgütlenme.

Travesti ve transeksüellerin yaşam hakkı için bile mücadele etmek zorunda kalması sadece Türkiye'ye özgü bir durum mu?

Birçok ülkede taciz bile nefret suçu olarak ele alınırken bir insanın sadece trans olduğu için öldürülmesi Türkiye'de henüz nefret kapsamına alınabilmiş değil. Bu durum elbette Türkiye'ye özgü.

Diğer alanlarda hak temelli çalışan örgütler ve kişilerle ilişkileriniz nasıl?

Şu an birçok LGBTT birbirine kenetlenmiş durumda ve yeni nesil tehlikeden nasıl uzak duracağı üzerine tartışıp konuşuyor. Eylemler eskisinden olduğundan daha kalabalık olabiliyor.

Hep bir ağızdan "Susma haykır, eşcinseller vardır"

denilebiliyor. Cinsel kimliğinizi, yöneliminizi rahatça ifade ederek yaşamayı tercih etmişseniz tüm bu koşulları da göz önünde bulundurmuşsunuzdur. İlk yıllarda sivil toplum örgütlerinden destek alma konusunda sıkıntılarımız vardı. STK'ların da bizim taleplerimizi anlama konusunda çekinceleri vardı. Ama şimdi bir basın açıklaması hazırlandı mı, çekinmeden altına imzalarını atabiliyorlar. Homofobi ve transfobi sorununun sadece LGBTT bireyleri ilgilendirmediğini kendi aralarında konuşabiliyorlar ve LGBTT'lerin insan hakları konusunda söz üretebiliyorlar. Bunlar gerçekten olumlu değişimler.

Türkiye'deki TT örgütleri ile dünyadaki (Avrupa, Afrika, Asya, Amerika) örgütlenmeleri karşılaştırdığımızda nasıl bir resim ortaya çıkıyor? Sizin onlarla iletişiminiz var mı?

Türkiye'de örgütlenme politik tavrını her şekilde ortaya koymaya çalışıyor. Milliyetçiliğe, ırkçılığa, militarizme, ayrımcılığa, insan hakları ihlallerine ve buna benzer söylemlere karşı aynı yerden hareket edebiliyor. Birçok ülkede daha çok karnaval, festival, eğlence havasında yürütülen ve kapitalizme hizmet eden bir hal almış bir LGBTT örgütlenmesi mevcutken Türkiye'deki örgütlenmeler daha yaşamsal bir mücadele sürdürüyor.

Uluslararası birçok örgütle iletişim halindeyiz. Sorunlarımızın birbirinden farklı olmadığını da görebiliyoruz.

LGBTT hakları alanındaki aktivizminiz yaşamınızda neleri değiştirdi?

Öncelikli olarak toplumun bana vermiş olduğu rollerin ne kadar benim dışımda, dayatılan, benliğimi benden alan bir gerçeklik olduğunu gördüm. İnsanların yaşamları üzerinde erklığın ne kadar baskın olduğunu ve yaşamların hem erkek hem de kadın bireylere yönelik kalıplara sokulmaya ve köleleştirilmeye çalışıldığını fark ettim. Hem bedensel hem de ruhsal özgürlüğün insan bedeninde özgürce yaşandığında sevginin, hoşgörünün hâkim olabileceğini gördüm. Özgürlüğün ve özgürlük mücadelesinin yaşamlarımızda nefes almak, su içmek, yemek yemek kadar önemli olduğunu, her bireyin özgürlüğü için mücadele etmesinin ne kadar önemli olduğunu farkına vardım. “Bir kelebek kadar bile ömrüm olsa onu da örgütlü mücadele içerisinde harcarım.”

Pembe Hayat LGBTT Dayanışma Derneği

Adres: Ataç 1 Sok. 3/8 Kızılay Ankara

Tel: +90 312 433 85 17

E-posta: pembehayat@gmail.com

Web: www.pembehayat.org